

[Ministeren for skatter og afgifter.]

lov har været meget kort. Loven blev vedtaget i juni måned, og efter lovens § 1, stk. 2, skal kravet fremsættes over for skattemyndighederne senest den 1. august 1975.

På denne baggrund spørger hr. Bernhard Baunsgaard først, om jeg vil sørge for, at der eventuelt gennem avertering i dagspressen gøres opmærksom på loven.

Spørgsmålet var fremme under 3. behandling af lovforslaget den 16. juni 1975, hvor hr. Stetter opfordrede mig til at gøre en indsats for at henlede de skattepligtiges opmærksomhed på de ny få love om forbedring af afskrivningsreglerne. Jeg svarede, at jeg ikke har midler til rådighed til eksempelvis at annoncere omkring vedtagelsen af disse love, men at jeg ville gøre det utraditionelle, at vi fra ministeriet informerer den kreds af erhvervs-, handels- og fagblade, som normalt plejer at være meget grundige i deres orientering om lovgivningsinitiativer, om lovene. Fra ministeriet udsendtes herefter vedlagte pressemeddelelse af 18. juni 1975, som endvidere tilsendtes en række fagblade m. v. I pressemeddelelsen er vedrørende loven om skattemæssig tilbageførsel af underskud udtrykkeligt gjort opmærksom på, at kravet om tilbageførsel skal fremsættes inden den 1. august 1975.

Jeg mener, at der på denne måde i rimeligt omfang er gjort opmærksom på loven og den fastsatte frist.

Hr. Bernhard Baunsgaard spørger dernæst, om jeg vil foranledige, at fristen administreres lempeligt.

Hertil må jeg først bemærke, at loven ikke indeholder nogen bestemmelse om, at der kan dispenseres fra fristen. Jeg kan altså ikke bestemme, at der under nærmere angivne omstændigheder skal dispenseres fra fristen, og at krav, der fremsættes senere end den 1. august 1975, og hvor lovens øvrige betingelser er opfyldt, således skal kunne imødekommes.

På den anden side kan jeg være enig i, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en ubetinget fastholdelse af fristbestemmelsen ikke vil være rimelig. Navnlig ved kortvarige overskridelser af fristen vil der kunne foreligge sådanne undskyldende omstændigheder, at det ikke vil være rimeligt, at kravet afvises alene på grund af fristoverskri-

delsen. Det må imidlertid være skatterådet, som skal foretage ansættelse af det underskud, der kan tilbageføres, som må tage stilling til, om der foreligger sådanne ganske særlige omstændigheder i forbindelse med fristoverskridelsen, at kravet desuagtet bør imødekommes. Skatterådets afgørelse kan efter lovens § 5, stk. 2, påklages til landskatteretten. Jeg vil drage omsorg for, at skatterådene i det cirkulære, der udsendes om administrationen af lovens bestemmelser, bliver orienteret i overensstemmelse med foranstående.

Af *John Haaber* (V) til fiskeriministeren (15/7 75):

„Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at personer med fiskeri som hovederhverv ikke kommer i alvorlige økonomiske vanskeligheder som følge af de indførte fiskerirestriktioner?“

(Spm. nr. 260).

Begrundelse.

De danske fiskere er gennem de sidste mange måneder påført en række besværligheder i udøvelsen af deres erhverv. Disse vanskeligheder rammer især personer, der har fiskeri som eneste erhverv eller hovederhverv, og dermed også erhvervsmulighederne i og omkring de store fiskerihavne. Denne situation forværres alvorligt af de netop indførte restriktioner på fiskeri.

Der vil især opstå alvorlige problemer for de enkelte kutterejere, idet disse i sammenligning med fiskeri organiseret som kommanditselskaber har dårligere skattemæssige vilkår ved afvikling eller reduktion af kutterflåden.

Det er derfor påtrængende nødvendigt, at der hurtigt sker en afklaring af, hvordan der kan sikres et rimeligt eksistensgrundlag for de egentlige erhvervsfiskere og dermed også det erhvervsliv, der er afhængigt af fiskeriet.

Fiskeriminister *Poul Dalsagers* svar (23/7 75):

Indledningsvis må jeg gøre spørgeren opmærksom på, at de økonomiske vanskeligheder, der har ramt en lang række danske fiskere, i altovervejende grad skyldes prisudviklingen på verdensmarkedet såvel for